

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้ประชาชนมีแนวโน้มในการส่งบุตรหลานของตนเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลมากขึ้นเป็นลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากได้มีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมาก ทำให้ผู้ปกครองส่วนใหญ่ของมีภาระในการทำมาหาเลี้ยงชีพ ไม่มีเวลาสำหรับการอบรมเลี้ยงดูบุตรได้เพียงพอประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง เป็นเพราะความนิยมของผู้ปกครองในการที่จะให้การศึกษาแก่เด็กตั้งแต่แรกจนถึงเกณฑ์เข้าเรียน เพื่อให้บุตรหลานของตนเรียนได้เร็วและพร้อมที่จะเรียนในชั้นต่อไปได้เป็นอย่างดี

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กวัยต่างๆ และมีความเห็นว่า การอบรมเลี้ยงดูเด็กในระยะต้น ๆ นั้น มีผลสัมพันธ์กับพัฒนาการด้านต่าง ๆ ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในวัยต่อ ๆ มาด้วย

Alden H. Blankenship ได้กล่าวว่า ขบวนการเจริญเติบโตในระยะ 6 ปีแรกของชีวิตจะเป็นพื้นฐาน และเริ่มที่จะกำหนดแบบแผนของสุขภาพและการปรับตัวในอนาคต ขบวนการเจริญเติบโตอย่างเป็นระเบียบจะช่วยให้เด็กเป็นบุคคลที่มีสุขภาพดี และมีการปรับตัวดี¹

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1

Alden H. Blankenship, John T. Gunning and Josephine B. Walfe, A Kindergarten Guide, (Gray, Indiana: Gary Public School, 1959), p. 27.

เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า การศึกษาจะช่วยสร้างให้เด็กมีบุคลิกภาพที่ดี และเป็นบุคคลที่พึงปรารถนาในอนาคตด้วยเหตุผลนี้ถือว่าการหนึ่ง ทำให้ผู้ปกครองนิยมส่งบุตรหลานที่มีวัยประมาณ 3 ปี ถึง ห้าปีครึ่ง เข้ารับการศึกษ อบรม และเลี้ยงดูในโรงเรียนอนุบาลมากยิ่งขึ้น

โรงเรียนอนุบาลเป็นสถานที่แห่งแรกที่จะช่วยอบรมเด็กนอกบ้าน เป็นจุดศูนย์กลางสำหรับพัฒนามนุษย์สัมพันธ์ และเป็นสถานที่ที่เด็กมีอิสระที่จะเลือกและสำรวจตนเอง ได้ค้นพบตัวเอง ได้พัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์ ได้เรียนรู้การปฏิบัติกิจกรรมเกณฑ์ และระเบียบของสังคม ได้เล่น ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของความเจริญเติบโตและการพัฒนาในอนาคต ดังนั้นการจัดสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ให้แก่เด็กในวัยนี้จึงเป็นเรื่องสำคัญมาก หากปูพื้นฐานให้แก่เด็กได้ดี ให้เด็กมีทัศนคติที่ถูกต้อง มีลักษณะนิสัยที่ดี ได้เรียนรู้ที่เหมาะสมตามวุฒิภาวะ ความสนใจและความสามารถก็จะทำให้เด็กได้พัฒนาไปได้อย่างเต็มที่

Kenneth Norberg ได้พบว่า ธรรมชาติของการรับรู้โดยทั่วไป ผู้รับรู้อาจจะไม่รับเนื้อเรื่องจากบทเรียนมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กเล็กซึ่งมีช่วงของความสนใจสั้น ดังนั้น ประสบการณ์ที่จะช่วยให้เด็กเล็กเกิดการรับรู้และเรียนรู้ได้นั้น จะต้องเป็นประสบการณ์ทางรูปธรรมและเป็นประสบการณ์โดยตรง ทางที่จะช่วยให้เด็กอนุบาลได้รับประสบการณ์เหล่านี้ โดยการใช้สื่อทัศนูปกรณ์เข้ามาช่วย เพื่อให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสรับรู้อันจะนำไปสู่ประสบการณ์ทางรูปธรรมโดยตรง¹

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นหน้าที่ของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษอนุบาลที่จะต้องพิจารณาเลือกหรือผลิตวัสดุอุปกรณ์ที่มีคุณค่าและเหมาะสมกับเด็ก สื่อทัศนวัสดุที่ใช้ในระดัอนุบาลนั้นมีหลายชนิด ทั้งชนิดที่เข้ากับเครื่องมือ และชนิดที่ไม่เข้ากับเครื่องมือ นอกจากนี้ก็มีพวกที่เป็นกิจกรรม หนังสือก็จัดได้ว่าเป็นสื่อหรือเป็นสื่อทัศนวัสดุที่สำคัญในการเรียนการสอนระดัอนุบาลประการหนึ่งด้วย

¹Kenneth Norberg, Visual Perception Theory and Instructional communication. A.V. Communication Review, XIV (Fall, 1966), p.303.

รัฐจวน อินทรกำแหง กล่าวว่า หนังสือสำหรับเด็กอนุบาล จะทำหน้าที่เป็นสื่อ
ดังนี้ คือ

1. เป็นสื่อถ่ายทอดคุณธรรมต่าง ๆ ที่เด็กได้พบเห็นในหนังสือ เช่น การแต่งกาย การเคารพขนมอบผู้ใหญ่ ความประเพณีไทย และศิลปะวิทยาการต่าง ๆ ฯลฯ เป็นต้น
2. หนังสือเป็นสื่อให้ข้อสงสัยเกี่ยวกับความรู้อื่น ๆ ที่เด็กต้องการ เช่น เรื่องธรรมชาติศึกษา เรื่องสัตว์ ฯลฯ
3. หนังสือเป็นสื่อที่จะก่อให้เกิดพัฒนาการทางภาษา ทั้งการพูด การฟังและการเขียน อันจะเป็นรากฐานสำคัญในการเรียนรู้สิ่งอื่นต่อไป
4. หนังสือเป็นสื่อสนองความต้องการทั้งในด้านความรัก ความอบอุ่น ความเพลิดเพลิน ทำให้เกิดพัฒนาการทางอารมณ์จากเรื่องราวที่เด็กอ่าน เด็กจะพบกับลักษณะตัวละครหรือเรื่องราวที่สนองความต้องการของเด็ก

หนังสืออ่านสำหรับเด็กเล็กมีอยู่หลายชนิด เป็นต้นว่า หนังสือภาพ หนังสือนิทาน ประกอบภาพ หนังสือให้ความรู้อธิบายประกอบภาพ ตลอดจนหนังสือแบบเรียนเบื้องต้น เป็นต้น หนังสือในแต่ละชนิดจะมีคุณค่าในทางการศึกษาก่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ก็ต่อเมื่อได้จัดทำขึ้นถูกต้องตามความเหมาะสมกับความสนใจของเด็ก และตามวุฒิภาวะของเด็กด้วย คุณสมบัติที่สำคัญที่จะต้องพิจารณาในการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กเล็ก นอกจากในด้านเกี่ยวกับรูปเล่ม ขนาด เนื้อหาสาระสำคัญ วิธีเสนอเรื่องและภาพประกอบแล้ว ในด้านภาษาและคำศัพท์ที่ใช่ก็เป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งประการหนึ่งที่จะต้องพิจารณาเพื่อให้หนังสือได้สนองวัตถุประสงค์ทางการศึกษาได้เต็มที่

คำศัพท์ในภาษาไทยนั้นมีหลายชนิด เช่น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ ฯลฯ แต่คำที่มีบทบาทสำคัญที่สุดสำหรับเด็กเล็ก ๆ เช่น เด็กอนุบาล น่าจะได้แก่ คำกริยา เพราะ เด็กเล็ก ๆ นั้นไม่สามารถที่จะพูดประโยคยาว ๆ ได้ เช่น ถ้าเด็กอยากไปเที่ยว เรามักจะได้ยินเด็กพูดว่า เที่ยว ซึ่งก็ทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทันที โดยไม่ต้องพูดเป็นประโยคที่สมบูรณ์ว่า หนูอยากไปเที่ยว จะเห็นได้ว่าคำกริยาเพียงคำเดียวสามารถสื่อความหมายแทนประโยคทั้งประโยคได้ ถ้าครูได้สังเกตคำพูดของเด็ก ได้นำคำที่เด็กสนใจมาสอนก็จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เด็กก็อยากเรียน แต่ครูส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยคำนึงถึงความสนใจ

ความสามารถของเด็ก แม่แคชชูแคงหนังสือสำหรับเด็ก ก็ยังไม่คอยกระตุ้นถึงความสำคัญของภาษา คำศัพท์ที่ใช้ในหนังสือสำหรับเด็ก จากรายงานการวิจัยของศุภลักษณ์ วสันติวงศ์ เรื่อง การเปรียบเทียบการจัดและดำเนินงานระหว่างโรงเรียนอนุบาลของเอกชนกับโรงเรียนอนุบาลของรัฐ ได้พบว่า ในการเปรียบเทียบการใช้หนังสือแบบเรียนสำหรับชั้นอนุบาล 1 นั้น หนังสือที่ใช้ในโรงเรียนอนุบาลของเอกชนส่วนมากเป็นหนังสือเริ่มหัดอ่าน หัดเขียนหนังสือ และการฝึกความพร้อมทางเลขคณิต ส่วนหนังสือแบบเรียนอนุบาล 1 ที่ใช้ในโรงเรียนอนุบาลของรัฐนั้น เป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทยและคณิตศาสตร์ หนังสือภาพต่าง ๆ หนังสือหัดอ่าน หัดเขียนภาพ ระบายสี ล้วนเป็นหนังสือเตรียมความพร้อมในการเรียนของนักเรียน และเมื่อเปรียบเทียบการใช้หนังสือแบบเรียนสำหรับชั้นอนุบาล 2 ก็ปรากฏว่าหนังสือแบบเรียนสำหรับชั้นอนุบาล 2 ที่ใช้ในโรงเรียนอนุบาลเอกชนเป็นหนังสือแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบที่กำหนดใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นส่วนมาก ส่วนหนังสือแบบเรียนที่ใช้ในโรงเรียนอนุบาลของรัฐ เป็นหนังสือชุดเสริมประสบการณ์ภาษาไทยและคณิตศาสตร์ หนังสือหัดอ่านสำหรับเด็กเริ่มอ่าน¹

จากรายงานการวิจัยที่กล่าวมาแล้วนี้แสดงให้เห็นความจริงที่ว่า ครูใช้หนังสือที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถ ความสนใจของเด็ก ซึ่งอาจทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจที่จะเรียน เพราะคำศัพท์ยากเกินไป ผลที่ได้ก็ไม่คุ้มกับเวลาเรียนที่เสียไป และจากผลการเรียนในระดับอนุบาลนี้ อาจมีผลสืบเนื่องไปถึงการเรียนในระดับประถมศึกษาอีกด้วย

จากรายงานการสัมมนา เรื่องการจัดทำหนังสือสำหรับเด็กของสมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย ซึ่งคณะผู้อภิปรายประกอบด้วย ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช

¹ศุภลักษณ์ วสันติวงศ์, "การเปรียบเทียบการจัดและดำเนินงานระหว่างโรงเรียนอนุบาลของเอกชนกับโรงเรียนอนุบาลของรัฐ" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. หน้า 80 - 83.

คุณหญิงอัมพร มีสุข นางยศวดี อัมพรไพศาล นายพิทยา สายหู พ.ศ. หญิง ฉะอม
ไประกฤษณะ ได้ให้ข้อคิดที่น่าสนใจไว้หลายประการ สรุปได้ดังนี้ คือ

. . . การที่เด็กไม่ชอบอ่านหนังสือก็เพราะอ่านไม่คล่อง ถ้าอ่านได้คล่องแล้ว ไม่ว่าจะ
หนังสืออะไร เด็กก็อยากอ่านหนังสือ จึงควรคิดหาแบบเรียนที่จะช่วยให้เด็กอ่านหนังสือได้
เร็ว บทอรรถกรองในแบบเรียนไม่ควรใช้ศัพท์ที่ยาก ควรใช้คำง่าย ๆ ที่เด็กจะเข้าใจ
ได้ทันที เช่น "หนูหลอพ่อเต็มใหญ่ พ่อให้ไปโรงเรียน"¹

นอกจากนี้คณะผู้อภิปรายยังให้ข้อคิดต่อไปอีกว่า

. . . ภาษาที่ใช้ในหนังสือควรใช้ภาษาที่เด็กใช้กัน ไม่ใช่ภาษาโบราณ ไม่ควรใช้
คำหยาบ ต้องให้เด็กเข้าใจ แต่ไม่ฉุดเด็กลงไป²

จากผลการวิจัยและปัญหาที่พบอยู่ทำให้เกิดแรงจูงใจให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำวิจัยในหัว
ข้อเรื่อง "การรับรู้คำกริยาไทยของนักเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร" เพื่อหาข้อมูลที่จะทำให้
ทราบว่า นักเรียนอนุบาลวัย 4 - 5 ปี นี้ รู้คำศัพท์ที่เป็นคำกริยามากน้อยเพียงใด และจะได้
จัดลำดับคำกริยาที่นักเรียนรู้ง่ายไปหายาก พร้อมทั้งเปรียบเทียบความสามารถในการรับรู้
คำกริยาระหว่างเด็กชายและเด็กหญิงด้วย

มูลเหตุจูงใจที่ทำให้ผู้วิจัยเลือกเด็กที่อยู่ในวัยก่อนเข้าเรียน โดยเฉพาะในช่วงอายุ
4 - 5 ปี เพราะ

1. รู้ศัพท์มากพอประมาณ
2. เข้าใจความหมายในการสนทนาโต้ตอบที่จะเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ทาง
สถิติได้
3. เป็นวัยเริ่มต้นของอนุบาลในโรงเรียนอนุบาลทั่วไป

¹ สยามภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย, รายงานการสัมมนา เรื่อง การจัดทำ
หนังสือสำหรับเด็ก ณ ศูนย์ฝึกอบรมครู กรมวิสามัญศึกษา, 17 - 20 กุมภาพันธ์ 2515,
หน้า 49.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 53.

หนึ่งผู้วิจัยมีประสบการณ์ในการสอนระดับอนุบาลเป็นเวลา 6 ปี จึงเลือกทำวิจัย
เด็กในวัยนี้

การวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้เขียนหรือผู้จัดทำหนังสือสำหรับเด็กระดับอนุบาล
เพื่อให้ได้มาตรฐานเหมาะสมกับสภาพและระดับพัฒนาการของเด็กในวัยนี้ และจะเป็นประโยชน์
ต่อผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้จัดได้ถูกต้องตามความสนใจของเด็ก และบรรลุผลตาม
วัตถุประสงค์ทางการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการรู้จักคำศัพท์ที่เป็นคำกริยาของนักเรียนอนุบาล
ซึ่งมีอายุระหว่าง 4 - 5 ปี
2. เพื่อรวบรวมคำกริยาที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนอนุบาล ซึ่งมีอายุระหว่าง
4 - 5 ปี
3. เพื่อจะจัดลำดับคำกริยาที่เด็กอายุระหว่าง 4 - 5 ปี รู้จักและใช้เป็น
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการรับรู้คำกริยาระหว่างนักเรียนชายและ
นักเรียนหญิงที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นนักเรียนชั้นอนุบาล 1 ในปีการศึกษา
2520 มีอายุระหว่าง 4 - 5 ปี ของโรงเรียนอนุบาลในเขตกรุงเทพฯ 5
5 โรงเรียน คือ โรงเรียนอนุบาลละอออุทิศ โรงเรียนอนุบาลสามเสน โรงเรียน
อนุบาลบ้านเด็ก โรงเรียนอนุบาลสวนเด็ก และโรงเรียนอนุบาลสาธิตจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย โรงเรียนละ 20 คน รวม 100 คน แบ่งเป็นเพศชาย
และเพศหญิงจำนวนเท่า ๆ กัน
2. ศึกษาเฉพาะ เด็กที่พูดภาษาไทยเท่านั้น

3. ศึกษาเฉพาะความสามารถในการบอกคำกริยาหลังจากที่ได้ดูแบบสอบที่เป็นภาพและได้ฟังคำถามจากผู้วิจัยเท่านั้น ไม่ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้คำกริยาด้วย
4. ไม่คำนึงถึงวิธีการฝึกฝนอื่น เพียงแต่คำนึงถึงอายุและความพร้อมของเด็กพอที่จะดูภาพ และฟังคำถามได้เท่านั้น
5. คำกริยาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 150 คำ ผู้วิจัยได้เลือกมาจากผลการศึกษาเรื่อง ประมวลคำของเด็กวัยเริ่มเรียน เมื่อ พ.ศ. 2509 ของกรมวิชาการ ซึ่งผลการสำรวจพบว่า คำกริยาที่เด็กพูดมี 166 คำ เป็นคำกริยาทั้งสกรรมกริยา อกรรมกริยา วิกตรรถกริยา และกริยานุเคราะห์ ทั้งเป็นคำกริยาพยางค์เดียว และคำกริยาที่มีหลายพยางค์ ผู้วิจัยจึงได้นำคำกริยา 166 คำนั้น มาพิจารณา และตัดคำกริยาประเภทวิกตรรถกริยา และกริยานุเคราะห์ออกไป เหลือคำที่นำมาวิจัย 122 คำ จากนั้นผู้วิจัยได้คิดคำกริยาเพิ่มเข้าไปอีก 58 คำ เป็นคำจากประสบการณ์ที่สอนนักเรียนอนุบาลมา 6 ปี รวมเป็นคำที่ทดลองทดสอบ 180 คำ แต่หลังจากทดลองทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 แล้ว ได้ตัดคำที่มีความถี่ต่ำออกไป เหลือคำที่ผู้วิจัยใช้ทดสอบจริง 150 คำ เป็นคำจากผลการศึกษาเรื่องประมวลคำของเด็ก 92 คำ และเป็นคำที่ผู้วิจัยได้จากการประสบการณ์การสอน 58 คำ

สมมุติฐานของการวิจัย

ความสามารถในการรับรู้คำกริยาของเด็กชายและเด็กหญิงแตกต่างกัน

ความจำกัของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้อาจมีความคลาดเคลื่อนได้เนื่องจาก

1. อิทธิพลของสภาพสิ่งแวดล้อม ได้แก่สภาพของห้องสอบเสียงรบกวน แม้ว่าจะพยายามดำเนินการสอบให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกันแล้ว ก็อาจก่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้เพราะใช้สถานที่ต่างกัน
2. อิทธิพลของสภาพทางกาย เช่น ความเหนื่อย ความหิว ความง่วง อาการไม่ปกติทางกาย และอารมณ์อื่น ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็กในขณะที่ทำการทดสอบ
3. สัมพันธภาพระหว่างเด็กและผู้วิจัย อาจคลาดเคลื่อนบ้าง เนื่องจากผู้วิจัยสอนอยู่ที่โรงเรียนอนุบาลสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เด็กมีความคุ้นเคยดี แต่สำหรับที่โรงเรียนอื่น ๆ ผู้วิจัยเป็นบุคคลแปลกหน้าและเด็กมีความสามารถในการปรับตัวไม่เท่ากัน อาจจะมีอิทธิพลต่อผลการทดสอบได้
4. เวลาเรียนของเด็กมีความแตกต่างกันเนื่องจากบางโรงเรียนเปิดเรียนวันที่ 15 พฤษภาคม บางโรงเรียนเปิดเรียนวันที่ 10 มิถุนายน ซึ่งอาจทำให้เด็กมีความพร้อมทางด้านการฟังและการเห็นต่างกัน อันเป็นเหตุให้ผลที่ได้อาจคลาดเคลื่อน
5. ความพร้อมในด้านการฟัง การดูภาพของเด็กอาจแตกต่างกัน เนื่องจากเด็กบางคนได้เข้าเรียนในชั้นเด็กเล็ก (Nursery) มาแล้วก่อนที่จะเรียนชั้นอนุบาล 1 แต่เด็กบางคนเข้าเรียนชั้นอนุบาล-1- โดยไม่ได้ผ่านชั้นเด็กเล็กเลย สาเหตุนี้อาจทำให้ผลการทดสอบคลาดเคลื่อนได้

ขอทกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยเชื่อว่าเด็กที่มีสมาธิในการฟัง จับใจความที่ฟังได้ และมองเห็นความหมายของภาพจนสามารถตอบคำถามที่ต้องการได้ถูกต้อง คือเด็กที่สามารถรับรู้คำกริยาได้มาก
2. คำกริยาทั้ง 150 คำ ที่เลือกมาทำการวิจัย เป็นคำกริยาที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัย 4 - 5 ปี

ประโยชน์ที่จะได้จากกรวิจัยนี้

ผลที่ได้จากการวิจัย คือ

1. จะเป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในระดับอนุบาล
ได้ใช้เป็นเครื่องมือในการพิจารณาเลือกคำกริยาที่จะใช้สอนเด็กให้ถูกต้อง
เหมาะสมยิ่งขึ้น
2. ผู้ที่สนใจการแต่งหนังสือสำหรับเด็กจะได้นำไปประยุกต์ใช้กับการแต่งหนังสือ
ประกอบการสอนอ่านสำหรับเด็ก เพื่อให้ได้หนังสือที่เหมาะสมกับวัย
ความสามารถ และความสนใจของเด็ก

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดแผนการวิจัยตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก
ในระดับนี้
2. เลือกโรงเรียนที่ใช้ในการวิจัย
3. สุ่มตัวอย่างประชากร
4. สร้างแบบสอบถามที่จะใช้ในการวิจัย โดยดำเนินการสร้างดังนี้
  - 4.1 สํารวจคำกริยาของเด็กวัยเริ่มเรียนจากผลการศึกษาเรื่องประมวลคำ
ของเด็กวัยเริ่มเรียน เมื่อ พ.ศ. 2509 ของกรมวิชาการ
  - 4.2 นำคำกริยาที่ได้สำรวจมาสร้างแบบสอบถามเป็นภาพสี่เหลี่ยมกลวงบนกระดาษ
แข็ง
  - 4.3 เรียงลำดับแบบสอบถามคำกริยา โดยยึดหลักลำดับความถี่ของคำกริยาตาม
จำนวนเด็กที่ใช้คำนั้น และหลักของคำกริยาพยางค์เดียว สองพยางค์
และสามพยางค์ ตามลำดับ

5. การทดลองใช้แบบสอบและการทดสอบ

ทดลองใช้แบบสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาล
สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 6 คน แล้วนำแบบสอบไปปรับปรุงแก้ไข
คือนำแบบสอบไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียน
อนุบาลละอออุทิศ จำนวน 15 คน แล้วจึงนำแบบสอบที่ทดลองใช้ 2 ครั้ง
และได้แก้ไขปรับปรุงดีแล้วไปทดสอบกับตัวอย่างประชากรด้วยตนเอง โดยใช้
วิธีการทดสอบเป็นรายบุคคล ใช้เวลาทดสอบคนละ 2 ครั้ง (2 วัน) ครั้งละ
ประมาณ 15 - 20 นาที

6. รวบรวมข้อมูลแล้วนำข้อมูลที่ไ้มาเปรียบเทียบความสามารถในการรับรู้คำศัพท์
ที่เป็นค่ากริยา โดยการทดสอบค่า t ($t - test$)
7. วิเคราะห์ข้อมูล
8. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล อภิปราย และให้ข้อเสนอแนะ

นิยามของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

เด็ก, นักเรียน

หมายถึงนักเรียนที่มีอายุ 4 - 5 ปี กำลังเรียนในชั้นอนุบาลปีที่ 1
ของโรงเรียนอนุบาลในเขตกรุงเทพมหานคร 5 โรง ในปีการศึกษา 2520
คือ โรงเรียนอนุบาลละอออุทิศ
โรงเรียนอนุบาลสามเสน
โรงเรียนอนุบาลบ้านเค็ก
โรงเรียนอนุบาลสวนเค็ก
โรงเรียนอนุบาลสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โรงเรียนอนุบาล

หมายถึงโรงเรียนที่เปิดสอนสำหรับเด็กเล็ก ๆ มีการเรียนปนเล่น
จัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความพร้อมทั้งทางกาย จิตใจ
อารมณ์ และสังคม ตลอดจนมีความพร้อมที่จะเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
และ เปิดสอนชั้นสูงสุดถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7

โรงเรียนอนุบาลของรัฐ หมายถึงโรงเรียนอนุบาลที่ขึ้นตรงต่อกระทรวงศึกษาธิการ และอยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลละอออุทิศ โรงเรียนอนุบาลสามเสน และโรงเรียนอนุบาลสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โรงเรียนอนุบาลของเอกชน หมายถึงโรงเรียนอนุบาลที่จัดตั้งโดยเอกชน หมู่อุเทศน์ หรือ นิติบุคคล โดยอยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลบ้านเค็ก และโรงเรียนอนุบาลสวนเค็ก

แบบสอบ หมายถึงแบบสอบเป็นภาพสี่เหลี่ยมกึ่งบนกระดาษแข็งขนาด 4×6 นิ้ว ภาพแต่ละภาพจะแสดงให้เห็นความหมายของคำกริยาแต่ละคำ คำหลังกระดาษแข็งจะเป็นคำถามประกอบภาพเพื่อให้นักเรียนในเวลาทดสอบและมีคำตอบสำหรับผู้วิจัยจะได้ทราบว่านักเรียนตอบถูกหรือผิด

ตัวอย่างแบบสอบ

กานหน้า

คำนำหลัง

นกแก้วนี้ทำอะไร (บิน)

การรับรู้

หมายถึงความสามารถของนักเรียนที่จะบอกคำกริยาใดถูกต้อง
หลังจากที่ได้ดูภาพที่ใช่เป็นแบบสลับ และได้ฟังคำถามจากผู้วิจัยแล้ว

คำกริยา

หมายถึงคำที่แสดงอาการของนามและสรรพนาม ในที่นี้หมายถึง เฉพาะ
สกรรมกริยาและอกรรมกริยาเท่านั้น

สกรรมกริยา

หมายถึง กริยาที่ของมีกรรมมารับจึงจะไ้ความสมบูรณ์ครบถ้วนตาม
กระแสดความ เช่น ถีอ ตัก ขาย

อกรรมกริยา

หมายถึงกริยาที่มีความหมายครบถ้วนในตัวเอง โดยไม่ต้องมีกรรมมารับ
ก็ไ้ความเต็มตามกระแสดความ เช่น เกิน บิน นิ่ง

วิกตรรณกริยา

หมายถึง กริยาที่ความหมายไม่สมบูรณ์ในตัวเอง และจะใช้เป็นกริยา
ของประธานตามลำพังตัวเองไม่ได้ จะต้องมื่คำนาม คำสรรพนาม
หรือคำวิเศษณ์มาขยาย จึงจะไ้ความ เช่น เป็น เหมือน คล้าย

กริยานุเคราะห์

หมายถึง คำกริยาที่ทำหน้าที่ช่วยกริยาชนิดอื่นให้แสดงความหมาย
ออกมาเป็น กาล มาลา หรือวากกลาง ๆ เช่น กำลัง ใ้ จะ

ความพร้อมในการฟัง

หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่จะรับรู้และเข้าใจ
ความหมายในการสนทนาโต้ตอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย